

УДК 517.95

MSC 35K05, 35B45, 45D05, 45K05, 35D30

GALERKIN-TYPE METHOD FOR ONE INTEGRO-DIFFERENTIAL EQUATION OF 4TH ORDER

A. V. ANIKUSHYN, H. M. GRANISHAK

Faculty of Computer Science and Cybernetics, Taras Shevchenko National University of Kyiv,
Kyiv, Ukraine, E-mail: anik_andrii@ukr.net.

АНАЛОГ МЕТОДУ ГАЛЬОРКІНА ДЛЯ ОДНОГО ІНТЕГРО-ДИФЕРЕНЦІАЛЬНОГО РІВНЯННЯ ЧЕТВЕРТОГО ПОРЯДКУ

А. В. АНІКУШИН, Х. М. ГРАНШАК

Факультет комп'ютерних наук та кібернетики, Київський національний університет
імени Тараса Шевченка, E-mail: anik_andrii@ukr.net.

ABSTRACT. We consider one integro-differential equation of Volterra type of 4th order with respect to spatial variables. We prove a priori estimations in negative norms and further use it for investigation of well-posedness. Moreover, we provide analogue of Galerkin-type method and formulate theorems about its convergence.

KEYWORDS: integro-differential equation, generalized solvability, a priori inequalities, Galerkin-type method.

РЕЗЮМЕ. У роботі розглянуто інтегро-диференціальне рівняння типу Вольєрра з похідними 4-го порядку за просторовими змінними. Доведено апріорні оцінки в негативних нормах, на основі яких встановлено коректність узагальненої постановки відповідної початково-крайової задачі. Запропоновано аналог методу Гальоркіна для знаходження узагальнених розв'язків. Наведено теореми, що гарантують його збіжність.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: інтегро-диференціальне рівняння, узагальнений розв'язок, апріорні оцінки, метод Гальоркіна.

1. ВСТУП

Сучасні дослідження у фізиці, біології, хімії та інших областях науки часто приводять до розгляду інтегро-диференціальних рівнянь. Зокрема, такі рівняння з'являються при математичному моделюванні процесів при наявності „пам'яті“ [1, 2, 3]. Наприклад, у монографії [4] розглянуто нові математичні моделі, що зводяться до рівнянь еліптичного типу. Такі моделі виникають при дослідженні електронно-іонних хвиль в холодній „заманіченій“ плазмі, низькочастотних електронних магнітно-звукових хвиль, електронних хвиль в холодній плазмі у зовнішньому полі тощо.

Використання більшості підходів для дослідження коректності постановки таких задач вимагає відповідної гладкості правих частин і не передбачає, наприклад, наявності узагальнених функцій. У таких випадках виникає потреба розглядати „узагальнені“ (у деякому сенсі) постановки і „узагальнені“ розв’язки. Багато ідей для реалізації такого підходу було запропоновано Ю. І. Петуніним [6]. У 80-х рр. минулого століття С. І. Ляшко запропонував досліджувати якісні властивості диференціальних рівнянь у частинних похідних, ґрунтуючись на теорії оснащених просторів та методі апріорних оцінок в негативних нормах [7]. Це дозволило доводити теореми існування та єдності узагальнених розв’язків для диференціальних рівнянь [5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13].

Методика апріорних оцінок в негативних нормах виявилася корисною і при дослідженні інтегро-диференціальних рівнянь. Зокрема, за допомогою розроблених методів і прийомів рівняння, зазначені в [4], можна не зводити до диференціальних рівнянь в частинних похідних, як це роблять автори, а досліджувати безпосередньо. Саме так у роботі [14] було досліджено інтегро-диференціальні оператори еліптичного типу, що узагальнюють зазначені рівняння. Далі у роботі [15] — оператори параболічного типу, а в роботах [16, 17] — оператори параболічного типу. Рівняння з невід’ємно визначеними інтегральними операторами було розглянуто у [18], а в статті [19] — рівняння специфічного вигляду, ядро якого не є знаковизначеним.

Ми застосуємо ідеї Ю. І. Петуніна і теорію апріорних оцінок в негативних нормах до дослідження існування та єдності узагальнених розв’язків для інтегро-диференціального рівняння 4-го порядку, а також запропонуємо аналог методу Гальоркіна для наближеного знаходження узагальненого розв’язку.

Публікація містить результати досліджень, проведених за грантом Президента України за конкурсним проектом F74/24921 Державного фонду фундаментальних досліджень.

2. ОСНОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ

Розглянемо циліндричну область $Q = \Omega \times (0, T)$, де $\Omega \subset \mathbb{R}^m$ — обмежена область в m -вимірному просторі з гладкою межею $\partial\Omega$, і лінійний оператор

$$\mathcal{L}u = \sum_{i=1}^m \frac{\partial^2 u(x, t)}{\partial x_i^2} - \int_0^t K(t, \tau) \sum_{i=1}^m \frac{\partial^4 u(x, \tau)}{\partial x_i^4} d\tau - u(x, t), \quad (1)$$

де $u(x, t)$ — функція, що описує стан системи в області Q . Також будемо розглядати спряжений оператор \mathcal{L}^* , який визначається так

$$\mathcal{L}^*u = \sum_{i=1}^m \frac{\partial^2 u(x, t)}{\partial x_i^2} - \int_t^T K(\tau, t) \sum_{i=1}^m \frac{\partial^4 u(x, \tau)}{\partial x_i^4} d\tau - u(x, t).$$

Нехай $K(t, \tau)$ — інтегроване ядро. Вважатимемо, що воно симетричне та невід’ємно визначене, тобто, виконується нерівність

$$(Bu, u)_{L_2} = \int_{\Omega} \int_0^T \int_0^t K(t, \tau) u(x, t) u(x, \tau) d\tau dt d\Omega \geq 0, \quad u \in L_2(Q),$$

де через B позначено інтегральний оператор

$$Bu = \int_0^t K(t, \tau) u(x, \tau) d\tau.$$

Областю визначення операторів \mathcal{L} та \mathcal{L}^* вважаємо простір нескінченно диференційовних функцій, що задовольняють граничні умови

$$u|_{\partial\Omega} = 0, \tag{2}$$

$$u_{x_i}|_{\partial\Omega} = 0, i = 1, 2, \dots, m. \tag{3}$$

Цей простір надалі будемо позначати через C^∞ .

На просторі C^∞ введемо скалярний добуток

$$\begin{aligned} (u, v)_{W^+} &= \int_Q u(x, t)v(x, t)dQ + \sum_{i=1}^m \int_Q u_{x_i}(x, t)v_{x_i}(x, t)dQ + \\ &+ \sum_{i=1}^m \int_0^t K(t, \tau)u_{x_i x_i}(x, \tau)v_{x_i x_i}(x, t) d\tau dQ. \end{aligned}$$

Зауваження 1. Згідно з теоремою Мерсера невід'ємно визначене симетричне ядро можна представити у вигляді ряду

$$K(t, \tau) = \sum_{k=1}^{\infty} \phi_k(t) \phi_k(\tau).$$

Отже, уведений скалярний добуток можна записати у еквівалентному вигляді

$$\begin{aligned} (u, v)_{W^+} &= \sum_{i=1}^m \int_Q u_{x_i}(x, t)v_{x_i}(x, t)dQ + \\ &+ \sum_{i=1}^m \sum_{n=1}^{\infty} \int_{\Omega} \left(\int_0^T \phi_n(t)u_{x_i x_i}(x, t)dt \cdot \int_0^T \phi_n(t)v_{x_i x_i}(x, t)dt \right) d\Omega + \\ &+ \int_Q u(x, t)v(x, t)dQ. \end{aligned}$$

Через W^+ позначимо поповнення простору гладких функцій C^∞ за скалярним добутком $(\cdot, \cdot)_{W^+}$. Неважко показати, що простір W^+ вкладається в $L_2(Q)$. Через W^- позначимо негативний простір, побудований за W^+ відносно $L_2(Q)$ [20]. Тобто, на W^- введено норму

$$\|f\|_{W^-} = \sup_{u \in W^+} \frac{(f, u)_{W^- \times W^+}}{\|u\|_{W^+}},$$

де $(\cdot, \cdot)_{W^- \times W^+}$ — розширення білінійної форми $(\cdot, \cdot)_{L_2}$ з $W^+ \times W^+$ за неперервністю на $W^- \times W^+$.

3. АПРІОРНІ НЕРІВНОСТІ

Доведемо деякі нерівності, що є основними в подальших дослідженнях.

Лема 1. Існує така стала $c_1 > 0$, що для довільної функції $u \in C^\infty$ виконується нерівність

$$c_1 \|u\|_{W^+} \geq \|Lu\|_{W^-}.$$

Доведення. Для будь-якої гладкої функції $v(x, t)$ маємо

$$\begin{aligned} |(\mathcal{L}u, v)_{L_2(Q)}| &\leq \sum_{i=1}^m \left| \int_Q u_{x_i x_i}(x, t) v(x, t) dQ \right| + \left| \int_Q u(x, t) v(x, t) \right| + \\ &+ \sum_{i=1}^m \left| \int_Q \int_0^t K(t, \tau) \frac{\partial^4 u(x, \tau)}{\partial x_i^4} v(x, t) d\tau dQ \right|. \end{aligned}$$

Інтегруючи частинами, маємо

$$\begin{aligned} |(\mathcal{L}u, v)_{L_2(Q)}| &\leq \sum_{i=1}^m \left| \int_Q u_{x_i}(x, t) v_{x_i}(x, t) dQ \right| + \left| \int_Q u(x, t) v(x, t) \right| + \\ &+ \sum_{i=1}^m \left| \int_Q \int_0^t K(t, \tau) u_{x_i x_i}(x, t) v_{x_i x_i}(x, t) d\tau dQ \right|. \end{aligned}$$

Застосуємо для першого та другого доданків нерівність Коші-Буняковського

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^m \left| \int_Q u_{x_i}(x, t) v_{x_i}(x, t) dQ \right| &\leq \sum_{i=1}^m \left(\int_Q u_{x_i}^2(x, t) dQ \int_Q v_{x_i}^2(x, t) dQ \right)^{\frac{1}{2}}, \\ \left| \int_Q u(x, t) v(x, t) \right| &\leq \sqrt{\int_Q |u(x, t)|^2 dQ \int_Q |v(x, t)|^2 dQ}. \end{aligned}$$

А для останнього доданку — нерівність Коші-Буняковського для білінійної форми з невід’ємним оператором

$$(Bu, v)_{L_2(Q)} \leq (Bu, u)^{\frac{1}{2}} (Bv, v)^{\frac{1}{2}}.$$

Отримаємо

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^m \left| \int_Q \int_0^t K(t, \tau) u_{x_i x_i}(x, t) v_{x_i x_i}(x, t) d\tau dQ \right| &\leq \\ &\leq \sum_{i=1}^m \left(\int_Q \int_0^t K(t, \tau) u_{x_i x_i}(x, \tau) u_{x_i x_i}(x, t) d\tau dQ \right)^{\frac{1}{2}} \times \\ &\times \left(\int_Q \int_0^t K(t, \tau) v_{x_i x_i}(x, \tau) v_{x_i x_i}(x, t) d\tau dQ \right)^{\frac{1}{2}}. \end{aligned}$$

Тоді

$$\begin{aligned}
 |(\mathcal{L}u, v)_{L_2(Q)}| &\leq \sum_{i=1}^m \left(\int_Q u_{x_i}^2(x, t) dQ \int_Q v_{x_i}^2(x, t) dQ \right)^{\frac{1}{2}} + \\
 &+ \sum_{i=1}^m \left(\int_Q \int_0^t K(t, \tau) u_{x_i x_i}(x, \tau) u_{x_i x_i}(x, t) d\tau dQ \right)^{\frac{1}{2}} \times \\
 &\times \left(\int_Q \int_0^t K(t, \tau) v_{x_i x_i}(x, \tau) v_{x_i x_i}(x, t) d\tau dQ \right)^{\frac{1}{2}} + \\
 &+ \sqrt{\int_Q |u(x, t)|^2 dQ \int_Q |v(x, t)|^2 dQ}.
 \end{aligned}$$

Звідки маємо

$$|(\mathcal{L}u, v)_{L_2(Q)}| \leq c_1 \|u\|_{W^+} \|v\|_{W^+}.$$

□

Аналогічно можна довести таку лему

Лема 2. *Існує така стала $c_1 > 0$, що для довільної функції $u \in C^\infty$ виконується нерівність*

$$c_1 \|u\|_{W^+} \geq \|\mathcal{L}^* u\|_{W^-}.$$

Зауваження 2. Доведені нерівності дозволяють продовжити оператори \mathcal{L} та \mathcal{L}^* з множини C^∞ на весь простір W^+ за неперервністю. Збережемо за розширенням оператора те саме позначення \mathcal{L} . Відзначимо, що нерівності, вказані в лемах 1 і 2, будуть справедливі вже для всіх функцій $u \in W^+$.

Лема 3. *Існує така стала $c_0 > 0$, що для довільної функції $u \in W^+$ виконується нерівність*

$$\|\mathcal{L}u\|_{W^-} \geq c_0 \|u\|_{W^+}.$$

Доведення. Спочатку припустимо, що $u \in C^\infty$ і нехай $v(x, t) = -u(x, t)$. Тоді

$$\begin{aligned}
 (\mathcal{L}u, v)_{L_2(Q)} &= \int_Q \sum_{i=1}^m u_{x_i x_i}(x, t) v(x, t) dQ + \int_Q u(x, t) v(x, t) dQ - \\
 &- \int_Q \int_0^t \sum_{i=1}^m K(t, \tau) \frac{\partial^4 u(x, \tau)}{\partial x_i^4} d\tau v(x, t) dQ = \\
 &= - \int_Q \sum_{i=1}^m v_{x_i x_i}(x, t) v(x, t) dQ + \\
 &+ \int_Q \int_0^t \sum_{i=1}^m K(t, \tau) \frac{\partial^4 v(x, \tau)}{\partial x_i^4} d\tau v(x, t) dQ + \int_Q v^2(x, t) dQ.
 \end{aligned}$$

Інтегруючи частинами декілька разів та використовуючи формулу Гауса-Остроградського, отримуємо

$$(\mathcal{L}u, v)_{L_2(Q)} = \int_Q \sum_{i=1}^m v_{x_i}(x, t) v_{x_i}(x, t) dQ + \\ + \int_Q \int_0^t \sum_{i=1}^m K(t, \tau) v_{x_i x_i}(x, \tau) d\tau v_{x_i x_i}(x, t) dQ + \int_Q v^2(x, t) dQ.$$

Оскільки ядро $K(t, \tau)$ — невід’ємно визначене, то згідно зауваження 1 можемо записати

$$(\mathcal{L}u, v)_{L_2(Q)} = \int_Q \sum_{i=1}^m v_{x_i}^2(x, t) dQ + \int_Q v^2(x, t) dQ + \\ + \sum_{i=1}^m \sum_{n=1}^{\infty} \int_{\Omega} \int_0^T \int_0^t \phi_n(\tau) v_{x_i x_i}(x, \tau) d\tau \phi_n(t) v_{x_i x_i}(x, t) dt.$$

Оцінимо вираз

$$\int_0^T \int_{\Omega} \phi_n(\tau) v_{x_i x_i}(x, \tau) d\tau \phi_n(t) v_{x_i x_i}(x, t) dt.$$

Нехай $\Phi(t) = \phi_n(t) v_{x_i x_i}(x, t)$, тоді внаслідок симетричності підінтегрального виразу отримаємо

$$\int_0^T \int_0^t \Phi(\tau) \Phi(t) d\tau dt = \int_0^T \int_{\tau}^T \Phi(\tau) \Phi(t) dt d\tau = \\ = \frac{1}{2} \int_0^T \int_0^T \Phi(\tau) \Phi(t) d\tau dt = \frac{1}{2} \left(\int_0^T \Phi(t) dt \right)^2.$$

Отже,

$$(\mathcal{L}u, v)_{L_2(Q)} = \int_Q \sum_{i=1}^m v_{x_i}^2(x, t) dQ + \int_Q v^2(x, t) dQ + \\ + \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m \sum_{n=1}^{\infty} \int_{\Omega} \left(\int_0^T \phi_n(t) v_{x_i x_i}(x, t) dt \right)^2 d\Omega = \\ = \|v\|_{W^+}^2.$$

Тобто,

$$\|\mathcal{L}u\|_{W^-} = \sup_{w \neq 0} \frac{(\mathcal{L}u, w)}{\|w\|_{W^+}} \geq \frac{(\mathcal{L}u, v)}{\|v\|_{W^+}} = \|u\|_{W^+}.$$

Використовуючи граничний перехід, отримаємо, що нерівність, вказана в умові леми, виконується для всіх $u \in W^+$. \square

Аналогічно ми можемо довести таке твердження

Лема 4. *Існує така стала $c_0 > 0$, що для довільної функції $u \in W^+$ виконується нерівність*

$$\|\mathcal{L}^* u\|_{W^-} \geq c_0 \|u\|_{W^+}.$$

4. УЗАГАЛЬНЕНА РОЗВ'ЯЗНІСТЬ

Розглянемо задачу

$$\mathcal{L}u = F, \quad F \in W^-. \quad (4)$$

Її розв'язки будемо розуміти в такому сенсі:

Означення 1. Розв'язком задачі (4) з правою частиною $F \in W^-$ називаємо функцію $u \in W^+$ для якої існує послідовність функцій $u_i \in C^\infty$ така, що

$$\|u - u_i\|_{W^+} \rightarrow 0, \quad \|\mathcal{L}u_i - F\|_{W^-} \rightarrow 0, \quad i \rightarrow \infty.$$

Означення 2. Сильним розв'язком задачі (4) з правою частиною $F \in W^-$ називаємо таку функцію $u \in W^+$, що

$$\mathcal{L}u - F = 0$$

у просторі W^- .

Означення 3. Слабким розв'язком задачі (4) з правою частиною $F \in W^-$ називаємо функцію $u \in W^+$ таку, що рівність

$$(\mathcal{L}u, v)_{W^+} = (F, v)_{W^+}$$

виконується для довільних функцій $v \in W^+$.

Аналогічно визначаються розв'язки спряженої задачі

$$\mathcal{L}^*u = F, \quad F \in W^-. \quad (5)$$

У попередньому пункті для операторів \mathcal{L} та \mathcal{L}^* доведено нерівності

$$\begin{cases} c^{-1}\|u\|_{W^+} \leq \|\mathcal{L}u\|_{W^-} \leq c\|u\|_{W^+}, \\ c^{-1}\|v\|_{W^+} \leq \|\mathcal{L}^*v\|_{W^-} \leq c\|v\|_{W^+}. \end{cases} \quad (6)$$

Спираючись на ці оцінки та на результати роботи [7], сформулюємо теорему узагальненої розв'язності.

Теорема 1. *Означення 1, 2, 3 еквівалентні.*

Теорема 2. *Для довільного елемента $F \in W^-$ існує єдиний розв'язок задачі (4) в сенсі означень 1–3.*

Теорема 3. *Нехай $u(x, t)$ — розв'язок задачі (4) з правою частиною $F \in W^-$ в сенсі означень 1, 2, 3. Тоді має місце оцінка*

$$\|u\|_{W^+} \leq c\|F\|_{W^-},$$

де стала c не залежить від F .

Зауваження 3. Аналогічні теореми можна сформулювати і для спряженої задачі (5).

У наступному пункті запропонуємо аналог методу Гальоркіна для наближеного знаходження узагальненого розв'язку.

5. АНАЛОГ МЕТОДУ ГАЛЬБОРКІНА

Побудуємо чисельний метод розв'язання задачі (4). Спочатку припустимо, що права частина $F \in L_2(Q)$. Будемо шукати наближений розв'язок у вигляді

$$u_n(x, t) = \sum_{j=1}^n g_j(x)w_j(t), \quad (7)$$

де функції $\{g_j(x)\}_{j=1}^\infty$ утворюють базис у просторі $L_2(\Omega)$ і належать простору C^∞ . Функції $\{w_j(t)\}_{j=1}^n$ оберемо як розв'язки системи

$$(\mathcal{L}u_n, g_k)_{L_2(\Omega)} = (F, g_k)_{L_2(\Omega)}, \quad k = 1, 2, \dots, n. \quad (8)$$

Запишемо у явному вигляді ліву частину (8)

$$(\mathcal{L}u_n, g_k)_{L_2(\Omega)} = \left(\mathcal{L} \sum_{i=1}^n g_i w_i, g_k \right)_{L_2(\Omega)} = \sum_{i=1}^n (\mathcal{L}g_i w_i, g_k)_{L_2(\Omega)}. \quad (9)$$

Після інтегрування частинами система матиме вигляд

$$\sum_{j=1}^n \left(a_{kj} w_j(t) - b_{kj} \int_0^t K(t, \tau) w_j(\tau) d\tau \right) = \int_\Omega F(x, t) g_k(x) d\Omega, \quad k = 1, 2, \dots, n,$$

де

$$a_{kj} = - \int_\Omega \sum_{i=1}^m (g_j(x))_{x_i} (g_k(x))_{x_i} dx - \int_\Omega g_j(x) g_k(x) dx = -(g_k, g_j)_{H_0^1(\Omega)},$$

$$b_{kj} = - \int_\Omega \sum_{i=1}^m \frac{\partial^4 g_j(x)}{\partial x_i^4} g_k(x) \int_0^t K(t, \tau) d\tau dx.$$

Тут

$$(u, v)_{H_0^1(\Omega)} = \int_\Omega u(x, t) v(x, t) + \sum_{i=1}^m u_{x_i}(x, t) v_{x_i}(x, t) d\Omega.$$

Зауваження 4. Праві частини системи (8) належать простору $L_2[0, T]$.

Доведення. Дійсно, за нерівністю Коші-Буняковського маємо

$$\left(\int_\Omega F(x, t) g_k(x) d\Omega \right)^2 \leq \int_\Omega F^2(x, t) d\Omega \int_\Omega g_k^2(x) d\Omega,$$

а тому

$$\begin{aligned} \int_0^T \left(\int_\Omega F(x, t) g_k(x) d\Omega \right)^2 dt &\leq \int_0^T \int_\Omega F^2(x, t) d\Omega \int_\Omega g_k^2(x) d\Omega dt = \\ &= \int_\Omega g_k^2(x) d\Omega \int_0^T \int_\Omega F^2(x, t) d\Omega dt = \int_\Omega g_k^2(x) d\Omega \int_Q F^2(x, t) dQ < \infty. \end{aligned}$$

□

Лема 5. Система (8) має розв'язок.

Доведення. Як відомо, визначник Грамма $\det\|a_{ij}\| \neq 0$, а тому систему (8) можна розв'язати відносно функцій $w_j(t)$, що не стоять під інтегралом. Тобто, звести до вигляду

$$w_k(t) - \sum_{j=1}^n \int_0^t K_{kj}(t, \tau) w_j(\tau) d\tau = f_k(t), \quad k = 1, 2, \dots, n.$$

Згідно [22] така система має єдиний розв'язок. \square

Лема 6. *Справедлива нерівність*

$$\|u_n\|_{W^+} \leq \|F\|_{L_2(Q)}.$$

Доведення. Домножимо рівняння системи (8) на $w_k(t)$ відповідно, додамо всі рівняння і проінтегруємо за змінною t від 0 до T . Отримаємо

$$(\mathcal{L}u_n, u_n)_{L_2(Q)} = (F, u_n)_{L_2(Q)}. \quad (10)$$

Далі маємо

$$\begin{aligned} (\mathcal{L}u_n, u_n) &= ((\Delta - E - \Delta^2 B)u_n, u_n) = \\ &= (\Delta u_n, u_n)_{L_2(Q)} - (u_n, u_n)_{L_2(Q)} - (B\Delta^2 u_n, u_n)_{L_2(Q)}. \end{aligned}$$

Інтегруючи частинами маємо

$$- \sum_{i=1}^m ((u_n)_{x_i}, (u_n)_{x_i})_{L_2(Q)} - \|u_n\|_{L_2(Q)}^2 - (B\Delta u_n, u_n)_{L_2(Q)} = -\|u_n\|_{W^+}^2.$$

І нарешті застосуємо нерівність Коші-Буняковського

$$\|u_n\|_{W^+}^2 = |(F, u_n)_{L_2(Q)}| \leq \|F\|_{L_2(Q)} \cdot \|u_n\|_{L_2(Q)} \leq \|F\|_{L_2(Q)} \cdot \|u_n\|_{W^+}.$$

Після скорочення в останній нерівності отримаємо твердження леми. \square

Наступні твердження доводяться аналогічно подібним результатам робіт [7, 18].

Теорема 4. *Якщо права частина F задачі (4) належить простору $L_2(Q)$, то послідовність (7) слабо збігається до розв'язку задачі (4) у просторі W^+ .*

Теорема 5. *Нехай вкладення $W^+ \subseteq L_2(Q)$ компактне. Якщо права частина F задачі (4) належить простору $L_2(Q)$, то послідовність (7) збігається за нормою до розв'язку задачі (4) у просторі $L_2(Q)$.*

Теорема 6. *Якщо права частина F задачі (4) належить простору $L_2(Q)$, то послідовність (7) збігається за нормою до розв'язку задачі (4) у просторі W^+ . При цьому $\|\mathcal{L}u_n - F\|_{W^-} \rightarrow 0$.*

Розглянемо тепер випадок, коли права частина є елементом негативного простору $F \in W^-$. Оскільки пристір $L_2(Q)$ щільний в W^- , то існує послідовність $F_m \in L_2(Q)$ така, що $\|F_m - F\|_{W^-} \rightarrow 0$, $m \rightarrow \infty$. Згідно з теоремою (6) для кожного F_m існує послідовність $u_{i,m}$ така, що для кожного m послідовність $u_{i,m}$ збігається до розв'язку задачі $\mathcal{L}u = F_m$, який позначимо через $u^{(m)}$, при $i \rightarrow \infty$, і при цьому $\|\mathcal{L}u_{i,m} - F_m\|_{W^-} \rightarrow 0$. Позначимо через

$\varepsilon_n > 0$ послідовність дійсних чисел, що прямує до нуля. Тоді для кожного m можна знайти таке $s(m)$, що $\|\mathcal{L}u_{s(m),m} - F_m\|_{W^-} < \varepsilon_m$. Справедлива така теорема

Теорема 7. *Якщо права частина F задачі (4) належить простору W^- , то для довільного числа $s(m)$ такого, що $\|\mathcal{L}u_{s(m),m} - F_m\|_{W^-} < \varepsilon_m$, яке обов'язково існує, послідовність наближень $u_{s(m),m}$ збігається за нормою до розв'язку задачі (4) у просторі W^+ .*

ЛИТЕРАТУРА

1. Дюво Г., Лионс Ж.-Л. Неравенства в механике и физике. — Москва: Наука, 1980. — 384 с.
2. Фалалеев М. В., Орлов С. С. Интегро-дифференциальные уравнения с вырождением в банаховых пространствах и их приложение в математической теории упругости // Известия Иркутского государственного университета. Серия „Математика“ — 2011. — Т. 4, №1. — С. 118–134.
3. Shaw S., Whiteman J. R. Towards adaptive finite element schemes for partial differential Volterra equation solvers // Advances in Computational Mathematics. — №6. — P. 309–323.
4. Свешников А. Г., Альшин А. Б., Корпусов М. О., Плетнер Ю. Д. Линейные и нелинейные уравнения соболевского типа. — Москва: Физматлит, 2007. — 734 с.
5. Ляшко С. И., Номировский Д. А., Петунин Ю. И., Семенов В. В. Двадцатая проблема Гильберта. Обобщенные решения операторных уравнений. — М.: Диалектика, 2009. — 185 с.
6. Petunin Yu. I., Klyushin D. A., Lyashko S. I., Nomirovskii D. A., Semenov V. V. Generalized Solutions of Operator Equations and Extreme Elements. — Springer, 2012. — 200 p.
7. Ляшко С. И. Обобщенное управление линейными системами. — К.: Наукова думка, 1998. — 465 с.
8. Anikushyn A., Nomirovskiy D. Generalized solutions for linear operators with weakened a priori inequalities // Ukr. Math. J. — 2011. — 62, №8. — P. 1175–1186.
9. Nomirovskiy D. Generalized solvability of parabolic systems with nonhomogeneous transmission conditions of nonideal contact type // Diff. Eq. — 2004. — 40, №10. — P. 1467–1477.
10. Lyashko S., Nomirovskiy D. Generalized Solutions and Optimal Controls in Systems Describing the Dynamics of a Viscous Stratified Fluid // Diff. Eq. — 2003. — 39, №1. — P. 90–98.
11. Nomirovskiy D. Unique solvability of pseudohyperbolic equations with singular right-hand sides // Math. Notes. — 2006. — 80, №3–4. — P. 550–562.
12. Nomirovskiy D. The control of pseudohyperbolic systems // J. Math. Sc. — 1999. — 97, №2. — P. 3945–3951.
13. Nomirovskiy D. Generalized solvability and optimization of a parabolic system with a discontinuous solution // J. Diff. Eq. — 2007. — 233, №1. — P. 1–21.
14. Анікушин А. В. Узагальнена розв'язність лінійних інтегро-диференціальних рівнянь еліптичного типу // Вісник Київського університету. Сер.: фіз.-мат. науки. — 2010. — №3. — С. 163–168.

15. Анікушин А. В. Узагальнена розв'язність гіперболічних інтегро-диференціальних рівнянь // Вісник Київського університету. Сер.: фіз.-мат. науки. — 2013. — №4. — С. 60–65.
16. Аникушин А. В., Гуляницкий А. Л. Обобщенная разрешимость параболических интегро-дифференциальных уравнений // Дифференциальные уравнения. — 2014. — Т. 50. — №1. — С. 98–109.
17. Анікушин А. В. Оптимальне керування інтегро-диференціальними системами параболічного типу // Журнал обчислювальної та прикладної математики. — 2010. — №3. — С. 3–16.
18. Anikushyn A. Generalized optimal control for systems described by linear integro-differential equations with nonnegative definite integral operators // J. Aut. Inform. Sc. — 2014. — 46, №6. — P. 58–67.
19. Анікушин А. В. Узагальнена розв'язність одного інтегро-диференціального рівняння // Журнал обчислювальної та прикладної математики. — 2014. — №1. — С. 89–96.
20. Березанский Ю. М., Ус Г. Ф., Шефтель З. Г. Функциональный анализ. — К.: Вища школа, 1990. — 600 с.
21. Крейн С. Г. Функциональный анализ (Справочная математическая библиотека). — М.: Наука, 1972. — 544 с.
22. Volterra V. Lecons sur les fonctions de Lignes. — Paris, 1913. — 230 p.

Надійшла 02.12.2016